

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Ochrona dóbr kultury

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia technik artystycznych (architektura i rzeźba)

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

konwersatorium: 30 godz.

Punkty ECTS:

konwersatorium: 3

Forma zaliczenia:

konwersatorium: zaliczenie z oceną

Prowadzący:

konwersatorium: dr Dobrosława Horzela;

Koordynator sylabusu:

dr Dobrosława Horzela

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia technik artystycznych \(architektura i rzeźba\)](#) [na kierunku:] [Ochrona dóbr kultury](#) (Odk), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr zimowy
 - [prowadzący konwersatorium:30h/zo/3ECTS]: dr Dobrosława Horzela;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Celem jest przekazanie podstawowej wiedzy na temat technik artystycznych i ich dziejów. Omówione zostaną techniki architektoniczne i budowlane oraz rzeźbiarskie.

Treści kształcenia:

T.1 - Rzeźba w kamieniu: twarde kamienie, granit, porfir.

- T.2 - Wapień i piaskowiec w praktyce artystycznej.
- T.3 - Rzeźba w drewnie.
- T.4 - Rzeźba w gipsie, wosku.
- T.5 - Rzeźba odlewana ze stopów metali.
- T.6 - Czynniki determinujące formę architektoniczną.
- T.7 - Kamień, cegła, drewno jako materiały budowlane.
- T.8 - Konstrukcje murowane i drewniane.
- T.9 - Żelazo w praktyce architektonicznej.
- T.10 - Typy przekryć oraz otworów okiennych i portali.
- T.11 - Konstrukcja i pokrycie dachów w budowlach historycznych.
- T.12 - Historyczne systemy grzewcze, komunikacyjne, sanitarne.
- T.13 - Typy rysunków architektonicznych i ich rozwój historyczny.
- T.14 - Historyczne traktaty technologiczne i podręczniki technik artystycznych.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student potrafi rozpoznać różne rodzaje technik artystycznych.

W_2 Student umie przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację technik artystycznych w kontekście historycznym.

KOMPETENCJE

K_1 Student potrafi ocenić wartość zabytków dziedzictwa kulturowego i ma świadomość konieczności ich ochrony.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład problemowy

M.2 Prezentacja multimedialna

M.3 Zajęcia terenowe

M.4 Dyskusja

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną.

Kryterium wstępnym zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach (dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności). Ocena na podstawie sprawdzianu pisemnego.

Lektury podstawowe:

Borusiewicz W., Budownictwo murowane w Polsce, Warszawa – Kraków 1985 (lub kolejne wydania);

Gimpel J., Jak budowano w średniowieczu, Warszawa 1968;

Mączyński Z., Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym, Warszawa 1956;

Tłoczek I., Polskie budownictwo drewniane, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1980;

Werner J., Podstawy technologii malarstwa i rzeźby (odpowiednie części);

Słownik terminologiczny sztuk pięknych (pod red. S. Kozakiewicza) Warszawa 1974 (lub kolejne wydania).

Lektury uzupełniające:

Penny N., The Materials of Sculpture, New Heaven and London 1993;

Sygietyńska H., Kamień w architekturze i rzeźbie Warszawy, Warszawa 1978;

Tatarkiewicz W., Czarny marmur w Krakowie, „Prace Komisji Historii Sztuki”, X, 1952;

Tołwiński T., Urbanistyka, t. I-II, Warszawa 1937;

Witruwiusz, O Architekturze ksiąg dziesięć, (tłum K. Kumaniecki, wstęp A. Sadurska) Warszawa 2004;

Wróbel W., Zarys dziejów budowy miast w Polsce, Warszawa 1971;

Wyrobisz A., Budownictwo murowane w Małopolsce w XIV, XV w., Wrocław 1963 (Studia z dziejów rzemiosła i przemysłu, t. III);

Wyrobisz A., Stan badań nad historią budownictwa w Polsce do końca XVIII w., Wrocław 1964 (Studia z dziejów rzemiosła i przemysłu, t. IV);

Montagu J., Roman Baroque Sculpture. The Industry of Art, New Haven – London 1993;

Lipińska A., Wewnętrzne światło. Południowoniderlandzka rzeźba w Europie Środkowowschodniej, Wrocław 2007;

Huth H., Künstler und Werkstatt der Spätgotik, Darmstadt 1967.

Uwagi: